

Megjeleni
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Főmunkatárs:
PÁLYI PÁL.

Nyilttér sora 40 fill.

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint.

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár
engedmény.

Ipolyságon, 1903. évi november hó 21-én.

Az új közvilágítás.

Ipolyság, november 21.

Tehát megtörtént.

Kedden este fölgyújtották az első erogén lámpákat s mi csudálkozva bámultuk a fényes világosságot. Esemény számba ment ennek a néhány lámpának a felgyújtása, mert hiszen kora tavasztól késő ősziig vajudott a gázgyár kérdése s a pesszimisták Kaszszandra jóslatai nem valami erős alapokba látták lefektetve közvilágításunk jövődjét. Sőt az optimisták folyton fogyni kezdtek, különösen mikor a leleményesen előállított közlekedési akadályok, forradalmi jellegű sáncok, barrikádok az utcán járó-kelő emberiséget minden ékesszólásnál hangosabbá figyelmeztették azon nevezetes eseményre, hogy Ipolyságon bevezetik a gázt. Ez az ostromállapot egész nyáron át szórakoztatott bennünket, a gödrök helyén halmok, a halmok helyén gödrök keletkeztek s a sötét éjszakák kitünően beváltak nyaktörő turista kirándulások véghezvitelére.

Ha véletlenül erre vetődött volna Lombrozo, bizonyára megállapította volna, hogy mi ipolyságiak földturási mániában szenvedünk.

Végre is azonban lerakták a csöveket, behányták a gödröket, elsimitották a halmokat, felépítették a gáz-

gyárat s az első homályos őszi estén meggyújtották — a régi petroleom lámpákat. Hogy így, meg úgy, ezért meg azért késik a végső berendezés. Minden készen van, csak a gépek hiányoznak még, mert azokkal valami fennakadás van.

A pesszimisták kárörvendve mosolyogtak, az optimisták komolyan hallgattak. Végre is kedden kigyúlt az első lámpa. A fentebbieket csak azért mondtuk el, mert most foglalkozunk először a gázgyárral működésének megkezdése alatt. A berendezés ideje alatt számtalanszor lett volna alkalmunk, sőt talán kötelességünk is, hogy a gázgyár vállalat, illetőleg itteni működése ellen szót emeljünk. A közönség számtalanszor élénken tanujelét adta elégtelenségének, sőt interpelláció is hangzott el a közigazgatási bizottságban az iránt, hogy hatósági intézkedésekkel szüntessenek be a közlekedési akadályok. Nem ártottuk magunkat a dologba, nem védelmeztük, nem gáncsoltuk a vállalatot s annak működését, mert mindennél fontosabbnak véltük, hogy bármily áldozatok és kellemetlenségek árán is, de végre meglegyen közvilágítási ügyünknek várvavárt rendezése. Azt tartottunk, ha a vége jó, minden jó.

A néhány nap óta megtartott próbavilágítás közmegelegedéssel találkozott a városban s mi sietünk az elismerés szavával adózni a vállalatnak

azon feltétellel, hogy a próbavilágítással szerzett közmegelegedést igyekezni fog a jövőben fenn is tartani.

Elismerésünk mellett azonban nem hallgathatjuk el kifogásunkat is. Tudomásunk szerint a világításnak október 10-én teljesen készen kellett volna lenni a szerződés értelmében. Ma november vége felé tartunk s még csak a próba világításnál tartunk. A lámpák felszerelése csiga lassúsággal halad s mi jámbor adófizető polgárok botorkálunk a sötét utcákon. Felhívjuk a vezető körök figyelmét is, hogy teljes hatalmával és szigorúságával sietesse a világítás végső rendezését.

Ipolyság, november 20.

Uj megyeatyák. E hó 16-án töltötték be Ipolyságon és Egegen a törvényhatósági bizottságban megüresedett két tagsági helyet. Ipolyságon választási elnök volt Berkó István, helyettese Herczeg Vince, Egegen Wilczek Vilmos gróf, helyettese Hoffer Márton. Ipolyságon megválasztották Herczeg Vincét, Egegen pedig Somogyi Béla főjegyzőt, mindkettőt egyhangulag.

A sorozás. Nyir y Sándor az új honvédelmi miniszter hivatala elfoglalásakor rendeletet adott a vármegyéknek, hogy a f. évi sorozás működési tervzetét készítsék el. E tervzetet vármegyénk alispánja már felterjesztette a minisztériumba, mely szerint a váltsághól való remélhető kibontakozás esetén vármegyénkben a sorozásokat november 23 és december 22-ike közötti időbentartanak meg, úgy azonban, hogy a vármegye területén egyszerre két sorozó bizottság működne. Azonban fővárosi lapkollégá-

Utolsó vizsga.

De nagy öröm van most
A mi kis házunkban,
Még a tavasz, még az ég se
Vidulhatna jobban.

Mosolyogva jár-kei
Az egész ház népe,
De mind közül kitündököi
Édes anvám képe.

Vendégség se készüi,
Senkit nem is várnak,
Mégis nincsen vége-hossza
A nagy vigasságnak.

A sublótót néha
Körülállják szépen,
Ugy megnézik, megforgatiák
Rajta az arcképem.

Annak beszélék el
A nagy öröm nyitját: —
. . . Hogy átléptem, hogy lettettem
Az utolsó vizsgát . . .

Én meg átmerengek
Az eltöltött éltet,
Száll a lelkem vissza, vissza,
S elsratom ez a vizsga
Mibe került nekem.

Nagy Vince.

Nincs sehol teljes boldogság...

(Regény 6 levélben.)

Irta: Udvary Jenőné.

1902. május 24.

Kedves barátom!

Nemsokára egy hete lesz, önkéntes száműzetésben jöttem e rengeteg erdőbe.

Belátom, jó volt követnem tanácsodat, hogy N.-ben várjam be a párbajt követő botrány lezajlását. A mint irod, Mátraynak nem lett komolyaab baja, a minék örülök.

Az ujsághól olvasom, hogy beadta a válólópert felesége ellen. Elképzelem az óriási feltűnést, a mit ez az eset kelthetett. A mint a kedélyek lecsillapulnak, visszajövök, hogy megbeszéljem Mártával a továbbiaakat. Remélem, hogy a válópernek nemsokára vége lesz és egy év mulva már feleségem lesz az én imádott Mártám.

Jól érzem magam, csak megöl az unalom. Semmi szórakozás.

Isten veled

ölel

Gézád.

*

Junius 2-án

Kedves barátom!

Még mindig semmi hír Mártáról.

Hol van? Merre jár? Azt mondta, Nizából értesít majd, hogy mikor mehetek utána. De hiába várom a megváltó sorokat.

Hogy unalmamat kissé enyhítem, nagy sétákat teszek; tegnap nem messze innen, a szomszéd erdőben felfedeztem egy kis

vadász-lakot, egy öreg vadász lakik benne gyönyörű unokájával.

A kis leány valódi angyal, szöke fürtjeivel, kék szemével éppen ellentéte Mártámnak. Ide járok naponkint uzsonnázni. Így csak mulik valahogy az időm. Érdekes, hogy a kis lány azt hiszi, hogy a szomszéd uradalom új erdőse vagyok. Meghagyom e hitben, később nevetni fog a tévedésen.

Irj mielőbb!

Ölel

Gézád.

Junius 15-én.

Kedves barátom!

Még mindig semmi hír Mártáról, megöl az izgatottság, mért nem ir? Csak nem beteg? Vagy elfelejtett? Nem, az lehetetlen. A ki annyit áldozott értem, az nem felejtethet el pár hét alatt. Mindennapi sétám a vadászlakba vezet, ott vár már a kis szöke Böske aludt tejjel, földi eperrel; hidd el, oly idilli ez az élet, ez a szép romlatlan teremtés; oly kellemesen mulik időm. Ha nem ismerném Mártát, már rég szerelmes lennék Böskebe.

Ugy veszem észre, az öregnek nem tetszenek mindennapi látogatásaim, vagy sejt valamit?

Négy óra, megyek Böskehez!

Isten veled

Géza.

*

ink ma közlései szerint a sorozást ismét elhalasztották, és a honvédelmi miniszter már intézkedett is a szükséges utasítások kibocsátása tárgyában.

Az új belügyi államtitkár. Sándor János az új belügyi államtitkár szerdán fogadta a minisztérium tisztikárának tisztelgését, és ekkor többi közt ezt a nagy jelentőségű kijelentést tette: Legfontosabb a közeljövő feladatai közül a vármegyei tisztviselők, községi és körjegyzők fizetésének rendezése, melynek a kormány programjába való felvételét nemcsak a legközvetlenebbül érdekelt tisztviselők fogadták hálás örömmel, de elismerőleg helyesléssel vette az egész ország közvéleménye. Most ránk vár a feladat, hogy a mi embereink ügyét a legnagyobb gondnal, szeretettel és egy napot sem késve készítsük elő, nemcsak azért, hogy ők hozzájuthassanak a fizetésrendezés régen várt s jól kiérdemelt jótéteményeihez, de azért is, hogy ne késsek az állami tisztviselők fizetésrendezésének szintén égető ügye sem.

A községi jegyzők fizetésrendezése. Tisza István gróf miniszterelnök mint belügyminiszter az összes vármegyei alispánokhoz a községi és körjegyzők javadalmazására vonatkozó adatok beküldésére tárgyában rendeletet adott ki. Annak előrebocsátásával, hogy a fizetésrendezési kérdés megoldásánál mindenekelőtt tisztába kell lenni az egész vonalra kiterjedő fizetésrendezés pénzügyi következményeivel, tehát sürgős szükség van a községi és körjegyzők mai tényleges javadalmazásának hű és pontos ismeretére: részletesen előírja a miniszteri rendelet az adatgyűjtés módját, az összes községi jegyzők számára szétküldött kimutatási ívek pontos kiegészítésére, ezeknek a főszolgabírák és a pénzügyigazgatósági számvevőségek részéről leendő felvizsgálására vonatkozó részletes rendelkezéseket. A vármegyeként összesített kimutatásoknak ez évi december 15-éig kell a belügyminiszteriumba felküldetniük.

Az új temető kérdése.

Ipolyság képviselőtestülete e hó 13-án ismét foglalkozott az új temető kérdésével, s határozatba ment, hogy egy újabb bizottság szemeljen ki egy alkalmas területet az új temető helyéül.

A képviselőtestület július hóban a rozsnói káptalan földjeit találta alkalmasnak temetőül a *turi kápolnán innen*, de a vármegyei főorvos véleménye szerint ezen terület épen nem felel meg a célnak, tekintve a nagy távolságot és a téli időszak alkalmával az ottani nagy hűvásokat, a melyek a közlekedést néha teljesen megakadályozzák.

Az új temető kérdése bizony nagyon fontos ugy közegészségi és kegyeleti szempontból, valamint a város fejlődésére való tekintetből is és ezen felül arra is kell tekinteni ezen kérdés megoldásánál, hogy a város anyagilag nagy megterhelésben ne részesüljön.

Ugy látszik, hogy ezen kérdések azok, a melyek nem engedik egy könnyen megvalósítani a már-már égetővé vált temetőügyet. A régiak, a kik a temetőt az országút elejére helyezték, bizonyára gondolkoztak a város természeti fekvéséről, a mely főoka annak, hogy nem bírjuk elhelyezni temetőnket. Látták ők is, hogy városunk körül van véve egyrészt az Ipoly folyó által, másrészt pedig hegyekkel s így alkalmasabb helyet ők sem találtak a mostaninál.

Ha a városnak nem kerülne nagy anyagi áldozatába, ugy legalkalmasabb volna bizonyára a Kossuth utca végén hidat építtetni az Ipoly folyón s az ugynevezett homok földéken elhelyezni az új temetőt, amde a hid építése és az ottani földeknek feltöltése a város nagy áldozatába kerülne. Szó volt arról is, hogy a rozsnói káptalani majormögött fekvő káptalani földön helyeztessék el a temetőt, de ez is nagy terhet róna a városra, mert az odavezető utnak megcsináltatása annyiba kerülne, mint a megvásárolandó földterület.

A régi görögtemető a várhegyen szintén szóba került, azonban egyrészt kiesiny, másrészt talajánál fogva alkalmatlan, mert sziklás s így a sírok vágása nagy fáradsággal járna.

Két irány van tehát hátra, az egyik a *vasuti sínekön túl az erdők alatt*, a másik a *mostani temető ványában* az ugynevezett „Sági” major szomszédságában lévő földek fölött elterülő szántóföld.

Az előbbi távolságánál fogva és a hidon tél idején való nehéz megközelítés miatt a képviselőtestület elejtette az utóbbit még nem vette bővebb megfontolás alá. Ezen

utóbbi terület mellett pedig sok nyomás indokot lehet felhozni.

Közegészségi szempontból alkalmas volna, mert távol van a házaktól, s a talaja is megfelelő. *Kegyeleti szempontból is elfogadható*, mert a temetések alkalmával a hozzátartozók és ismerősök is elkisérhetik az elhunytakat még rossz időjárás esetén is és halottak napján, sőt máskor is könnyebben és gyakrabban felkereshetik őket nyugvó helyeiken, mert nincs olyan messzire a várostól.

A város fejlődését sem akadályozza, mert ha a mostani temető felszabadulása után a fejlődési utvonal megnyílik, ezen utvonal fölött lévén, még akkor is elég messze lesz a házaktól.

A várost sem terheli meg nagy összeg erejéig, mert csak a szükséges területet kell megvásárolni és a országúttól a temetőig vezető utvonalat és ezt jó karban tartani.

Ezen szempontokat ajánlom a képviselőtestület által kiküldött újabb bizottságnak figyelembe.

Egy városi polgár.

Hitközségi közgyűlés.

Az ipolysági stkö hitközség vasárnap, e hó 15-én tartotta Vermes József hitközségi elnök elnöklété alatt rendes évi közgyűlést, a melynek első tárgya az elmúlt évről való jelentés volt, amely Schlesinger Lipót hitközségi jegyző műve, és szép tömör magyarsággal számol be híven a hitközség elmúlt évéről.

A jelentés kapcsán elnök bemutatja Grossmann Gyula főrabbi nyilatkozatát, a mely szerint a rabbi, dacára annak, hogy német hitszónoknak lett alkalmazva, a saját akaratából évenként kétszer hajlandó magyar hitszónoklatot is tartani.

Himmler Sándor dr. kifogásolja, hogy a rabbi ily fontos ügyben az elnököt mintegy szócsőnek felhasználva, *sovány üzenettel* lép a hitközség elé, a mikor a képviselőtestület az egész vármegye zsidóságának óhaját *átiratilag* adja tudtul a rabbinak; nem járja, hogy a rabbi üzenetet küldjön, hanem méltóztassék *átíratra átíratlaltal válaszolni*. (Általános helyeslés.) A haza szent nyelve és a hitközség megérdemli azt; és annál inkább kifogásolja az üzenetet, mert, ha jól van értesülve, éppen a mai közgyűlésnek *fizetésemelést* kérő terjedelmes *átíratot* küldött a rabbi ur. Zo-

Junius 18-án.

Kedves barátom!

Végre megjötték a várva-várt sorok. Márta irt, hogy Abbaziában vár rám a legjobb hírekkel. Egy óra múlva indulok, sajnálom, hogy nincsenek szárnyaim. Nem bucsuzom el Böskétől. Szegényke, hogy fog ma rám hiába várni. Öröömbe fájó érzés vegyül, hogy itt kell hagynom e szép helyet, de ha Márta is ugy akarja, mézes-heteink egy részét itt tölthetjük. Bánt a lelkiismeretem: mért hagytam Böskét abban a hitben, hogy az új erdész vagyok. Mikor bebarangoltuk együtt az erdőt, mezt, sokszor meg akartam neki vallani csalfaságomat, de mindég visszatartott a gondolat, hogy akkor talán elveszítem barátságát, nem lesz hol eltöltenem unalmas óráimat. Azután láttam, mint örül jöttömnek, mint lesz bizalmasabb hozzám napról-napra... bizony jobb is Böskére nézve, hogy ilyen hirtelen utazom el.

A viszontlátásig ölel

Gézád.

*

1903. június 1-én

Kedves barátom.

Ismét itt vagyok a szép erdőben, hol tavaly töltöttem el száműzetésem napjait. Ha tavaly is szépnék találtam itt az életet, Márta mellett valódi paradicsom. Oly végtelen boldog vagyok, szinte félek, megirigyli ezt tőlem a sors.

Ma átsétálunk Böskéhez, még nem vol-

tunk ott; képzelem, nagyot néz majd, ha ott lát Mártával, talán már ő is menyecske. Még is bánom, hogy nem mondtam meg neki, hogy én vagyok az uradalom birtokosa — — —

De végzek, mert már vár rám imádott kis Mártám. Irj már egyszer te is.

Ölel boldog

Gézád.

*

1903. június 4-én.

Kedves barátom!

Az első szomorú napok boldog házasságunkban; talán megirigyelte tőlem a sors, mert oly igen nagy volt. De hogy is sejtettem volna?

A multkor — a mint irtam is — átsétáltunk Mártámmal, hogy megnézzük Böskét; utközben elbeszéltem az itt töltött napokat. Már messziről észrevettük, hogy az ablakok mind be vannak csukva; a mint közelebb értünk, rémülve láttam, hogy teljesen pusztá a csinos házikó, a virágok elszáradva, a galamb-duc üres, a kerítés félig kidülve... mindenütt a pusztulás-jele. Meglátszott, hogy hiányzik az a dolgos kis kéz, a mely rendben tartott itt mindent. De hová lehetett?

Valami fájdalmas sejtelem szorította össze a szívemet, midőn az ajtóban megjelent az öreg erdész. Istenem, hogy megváltozott, hová lett az a daliás, szép alakja. meggörnyedt s hófehér lett a haja.

Szívszorongva kérdeztem, hol van Böske?

Fájdalmasan nézett rám és csak annyit mondott: meghalt.

Nem mertem többet kérdezni, de ő magától folytatta:

„Mikor az ur tavaly elutazott, minden nap várta, nagyon szomorú volt, nem evett, nem találta sehol a helyét. Egy pár hét múlva eljött az új erdész és elbeszélte, hogy a ki előtte itt lakott, az uraság maga volt s nemsokára házasodik. Rémülve láttam, mint sápad el Böske és kap szívéhez. Mindig szivbajos volt szegényke. Mikor az új erdész elment, Böske is felkelt, azt mondta elmegy a malom alá fürödni. Elment, de azóta nem is láttam többet... Másnap fogtuk ki holttestét a patakából, nem tudom, hogyan történt, igaz, nem tudott uszni, a patak meg mély — — — ott temettük el a faluban.”

Képzelted, hogy hatott ez a szomorú hír reám! Így végződtek azok a kellemes napok. Szomorúan mentünk haza Mártával. Milyen egész másnak gondoltam a viszontlátást, s milyen szomorú lett!

Az én édes jó Mártám mindjárt sirkövet rendelt Böske sírjára, meghagyta, hogy mindig friss koszorú legyen a síron. Mi pedig holnap utazunk, nem bírom ki tovább e helyen; bárhová nézek, mindenütt a Böske szelid, sápadt, szemrehányó arcját látom.

Isten veled, ölel szomorú

Gézád.

kon veszi szöve az üzenetben foglalt azon kitével, hogy „saját akaratából fogja a két magyar szónoklatot tartani.“ Kissé autokratikus izű ez az üzenet és föltétlenül helyteleníti a sic volo, sic jubeo alkalmazását. (Ugy van!) De különben a formától szívesen eltekint, mert a lényeg, a magyar hitszónoklatok megtartása el van érve, és ezért a rabbi üzenetét, mint a magyarországi örvendetes térfoglalását, elismeréssel és köszönettel tudomásul veszi. (helyeslés.)

Schwarz Adolf a nyilatkozatot szintén tudomásul veszi, de Lengyel Ferenc nem lát kellő biztosítékot a pap ígéréiben és kérdi az elnököt, vajjon köti-e a nyilatkozathoz állását?

Baig Mór az évi két magyar szónoklatot meglepődéssel fogadja, de nem áll az, hogy a rabbi német hitszónoklat lett volna alkalmazva, ő is tiltakozik a mód ellen, a melylyel a rabbi a hitközséggel érintkezik, mert lehet, sőt a gyűlés folyamán is lesz alkalom, amikor kitűnik, hogy a rabbi nagyon is tudja, miképpen kell felettes hatóságával, a hitközséggel érintkezni.

Link Frigyes alelnök és Vermes József elnök hozzászólásai után a kérdést szavazás alá vetik, a melynek eredménye, hogy a magyar szónoklat tartását örömmel veszi a hitközség tudomásul, de az üzenet alakja és egyebek fölött magának tartja fenn a határozás jogát.

Ezután az évi költségvetés következett, a melynek első tételénél, a rabbi 2400 k. fizetésénél elnök fölolvastatja a rabbi igen szép magyarsággal fogalmazott átiratát, a melylyel 1200 kor. évi fizetésemelést kér.

Baig Mór méltányosnak tartja azt, hogy ha valakinek 28 éven át egyszer sem emelték fizetését, annak helyzetén javítsanak, de a rabbi javadalmát nem egyszer emelték, és tekintve a hitk. tagok óriási terheit, nem hajlandó a kérést teljesíteni. Azt hiszi, hogy ez a kérés a jelen viszonyok között enyhén szólva: szerénytelen-ség. (Helyeslés.)

Link Frigyes alelnök szerint 2-3 évre emelték 800 koronával a rabbi fizetését, tehát nem áll kérvénynek az a passzusa, hogy fizetése még emelve nem lett. A fizetésemelés ellen van.

Himmler Sándor dr. dacára annak, hogy egyesek legutóbb a hitközségi tanácssteremben való szereplését, népszerűség-hájszásának mondják, dacára annak, hogy egyesek azt a hirt terjesztik, hogy jövendő hitk. elnöksége számára készíti elő a talajt, — megnyugtatásul kijelenti, hogy az ő ipolysági elnökségét minden időkre letárgyaltnak tekinti, de a népszerűséget sem keresi, mert a kivethető közhangulattal szemben, elvben nem ellenzi a fizetésemelést. Szerinte mindenképpen méltánylandó dolog az, ha a rabbi panaszkodik, hogy jövedelméből meg nem élhet. Szóval hajlandó a teherviselési képességhez mért fizetésemelést megadni. Da szerinte a kérvény ma érdemlegesen nem tárgyalható, mert: 1. nincs napirendre tűzve, és másodsor: az utolsó fizetésemelés alkalmával hozott azon határozat folytán, hogy további fizetésemelés mindaddig nem adható, míg a hitk. terhek fennállnak. Ezek folytán indítványozza, hogy a kérdést rendkívüli közgyűlésen tárgyalják, a mely közgyűlésen mindenképpen az érintett határozat hatályon kívül lenne helyezendő. Ily föltételek mellett teljes készséggel, méltányos emelést elfogad, mert mindenképpen depresszív dolog az, ha a hitközség rabbija fizetéséből meg nem élhet.

Himmler dr. után Reinhardt Zsigmond, Link Miksa, Ringwald Lipót és még mások is felszólalnak; majd Baig Mór szeretné, ha a tanácskozás e része nem kerülne a nyilvánosság elé, a mi ellen Himmler Sándor dr. tiltakozik, hogy a közgyűlési tárgyalás titokban volna tartandó. A közgyűlések — hisz már benne van a fogalomban — a legnagyobb nyilvánosság mellett tartandók meg.

Ezután szavazás alá vették a rabbi kérvényét és a kérés 2 igen szavazatot kapott csupán.

A hitközség kiadásaira 12727 korona, bevételeire 7009 korona van előirányozva, és az 5717 korona hiányt a tagok között kivetendő adóból fedezik.

Most Vermes József elnök ajánlatára megválasztották az adófölszólamlási bizottságot Kohn Márk dr., Himmler Sándor dr., Welwart Adolf dr., Wertheimer Jakab és Schwarz Jakab (Vámosmikola) tagokból.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Baig Mór és Lengyel Ferenc tagokat küldve ki, elnök az ülést bezárta.

A h é t r ő l.

MAILÁTH ISTVÁN.

A halállal vívott hosszú küzdelem után a hó 14-én meghalt Mailáth István Barsvármegye nyugalmazott főispánja, vármegyének volt alispánja, majd képviselője, kiskereskényi földbirtokos.

Majláth István azon férfiak közé tartozott, kik zajtalanul, de annál nagyobb sikerrel működtek a közjó előmozdításán. Hontvármegyének 3 éven át alispánja volt s kortársai szeretettel emlékeznek vissza munkásságának eme időszakára, alispán-sága előtt egy cikluson át a szalkai kerület képviselője volt, s mint ilyen Deák Ferenc táborához tartozott s a „haza bölcső“-től tanulta a kormányzás művészetét, melyet mint főispán oly kiválóan tudott értékesíteni.

Egy jóizű Deák adomát is feljegyezték róla. Az 1869-72-iki országgyűlésre került föl Majláth István, mint ujone képviselő Erős deákpárti volt és megválasztották jegyzővé is. Szűzbeszédét a fölrati vitában tartotta és az 1848-iki törekvésekről nem éppen méltányló hangon beszélt. Az „öreg ur“ éppen a 48-iki törekvések dolgában, — a melyeknek ő maga is oly hatalmas előmozdítója volt, — nem igen értett tréfát. Szokása szerint künn ült szivarozva a jobboldali folyosón, de azért bizalmasai értesítették őt folyvást mindenről, ami az ülésteremben történt. Majláth, befejezve a beszédét, fölment a gyorsírói irodába kijavítani a szöveget. Utjában az „öreg ur“ előtt haladt el. Deák Ferenc megszólította. „Hallom, öcsém, hogy szépen beszéltél, de elgondolkoztam rajta, hogy ha már most fiatal korodban, ilyen pecsovics vagy, mi lesz belőled, mire ugy megvénülsz, mint én?“

Főispáni minőségében 14 évig kormányozta Barsvármegyét s ezen hosszú idő alatt mindenkor becsülettel lobogtatta azt a zászlót, melyre felesküdött. Mérséklet, bölcsesség s emberszeretet jellemezték kormányzását, mint szónok, ékes szavú, mint író, ragyogó tollú volt.

Főispáni székét elhagyván, kiskereskényi birtokán gazdálkodott s ez idő óta ismét élénk részt vett közéletünkben. Agilis tagja volt közigazgatási és törvényhatósági bizottságunknak, elnöke a gazdasági egyesületnek s ugyancsak elnöke a szabadelvű pártnak. Ez utóbbi tisztséget 1900-ban nehéz politikai viszonyok között vállalta magára s az ő működésének érdeme, hogy az akkori ellenzékkel a kibékülés megtörtént s az áldatlan politikai küzdelemnek vége szakadt.

70 éves korában ragadta el őt a halál szerettei köréből, gyászba borítván családját, kiterjedt rokonságát s tisztviselőinek s barátainak nagy számát.

A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. székelyi Mailáth Istvánné szül. Ledénfrost Flóra saját és gyermekei István, Barsvármegye főjegyzője, Biri férjezett Karafiáth Márius dr.-ne, Mariska özv. Mayer Ernőné, Erzsébet férjezett Farkas Lászlóné, Flóra férjezett ifj. Lakner Lászlóné, Kata, László és Margit, valamint unokái, menyé és vejei nevében megtört szívvel tudja szeretett férje, édes atyjuk, nagyatyjuk illetőleg ipjuk méltóságos székelyi Mailáth István Barsvármegye

ny. főispánja, Hontvármegye volt alispánja és volt országgyűlési képviselőjének 1903 évi november hó 14-én életét 71-ik évében Kiskereskényben történt elhunytát. Az elhunytak földi maradványai elhamvasztásuk után a kiskereskényi köztemetőben fognak örök nyugalomnak átadatni. Kiskereskény, 1903 évi november hó 15. Áldás és béke hamvaira! ifj. szék. Mailáth Istvánné sz. öttömösi Szirányi Aurelia menyé. Karafiáth Márius dr., balatoni Farkas László, ifj. felsőőri Lakner László vejei. Mayer Ilonka, Farkas Jancsika, Farkas Mariska, Lakner Évike, Lakner Laci, Lakner Erzsike unokái.

A gyászszertartás a hó 17-én d. u. 2 órakor ment végbe Kiskereskényben a halottas házban. A megboldogult végrendeletében úgy intézkedett, hogy holttestét Góthába szállítsák s ott égessék el. Családja ezen végintézkedését tiszteletben kívánta tartani s ez volt oka annak, hogy a koporsó fölött — noha az elhunyt római katolikus volt — a lévai ág. ev. lelkész Bándy Endre imádkozott. A gyászszertartás után Persay Ferenc Barsvármegye főügyésze lépett a koporsó mellé s gyászbeszédben emlékezett meg az elhunytól.

Két vármegyéből sereglettünk ide össze — mondá — nem azért, hogy a gyászünnepe fényét emeljük, de mert szívünk szeretete hozott bennünket össze.

A beszéde elhangzása után a hármas koporsóba zárt hullát elszállították Góthába, hogy az ottani krematoriumban elégessék.

A temetésen nagyszámú és előkelő közönség jött össze Bars és Hontvármegyéből. Hivatalos Hontvármegyét Czobor László alispán képviselte Pályi Pál aljegyző kíséretében.

— **Hivatalvizsgálatok.** Lits Gyula vármegyénk főispánja a hó 16-án megvizsgálta a szobi járási szolgabírói hivatal ügymenetét. — Czobor László vármegyénk alispánja pedig megvizsgálta a báti és szobi szolgabírói és a hegybányai és alsóalmási körjegyzői hivatalokat.

— **Erzsébet ünnep.** Feledhetetlen emlékü nagyasszonyunk Erzsébet királyné emlékének áldoztak a hó 19-én névnapja évfordulója alkalmából iskoláink növendékei. Schreiber Aladár plébános ez alkalommal rekviemet celebrált, a melyen a polgári iskola és a róm. kat. elemi iskola tantestületeikkel együtt részt vettek. E napon a zsidó elemi iskolában szünet volt. A gyász isteni tisztelet végeztével a polg. iskolában matiné volt, a mely két ének-számból és négy szavalatból állott.

— **Eljegyzés.** Székely Gyula kir. törvényszéki jegyző a hó 15-én eljegyezte Salamon Arnold ny. uradalmi erdőmesterleányát Salamon Nelli kislányt Perőcsényben.

— **A Sportklub műkedvelői előadása.** Az Arany Kakas című bohózat próbái már javában folynak a város-ház nagytermében felállított színpadon. — A szereposztás a következő: Szikra Julis fogadósné Soltész Istvánné, Fűrge Tóni fizető pincér Soltész István, Daehselmayer Nepomuk János soproni lámpagyáros Czompó Ede, Erzsébet leánya Pethes Maca, Liza huga Hederváry Lajosné, Gyárfás Béla ügyvéd Pályi Pál, Horváth tanár Einczinger Ferenc, Klári leánya Juhász Endréné, ifj. Müller Ottó Czobor Miklós, levélhordó Czobor Margit, szobaleány Bory Jolán, Treszka virágáros-leány Herczeg Margit, Flóris koldus Fayl Zoltán, Körmös erdőtanácsos Juhász Endre, Feri pincér Sipler Dezső, szolgák Battha László és Szőke József, jegyződ Okolicsányi István angol utazó Ulrik József. — Az előadás december 19-én van tervezve.

— **Jótekonyság.** Czobor László vármegyénk alispánja a bakabányai állami iskolába járó 8 cigány tanuló felruházására 40 koronát utalványozott ki.

— **Jótékonycélu művészt.** Lapunk múlt heti számában sajtóhiba folytán november 25-ikére volt jelezve a november hó 28-án tartandó hangverseny. Ez uton értesíti a rendezőség a közönséget, hogy a meghívótól eltérőleg a hangversenyt követő *láncmulatság* a városháza dísztermében lesz megtartva.

— **Adakozások a templomfestésre.** Az ipolysági római kath. templom festésére újabbán a következők adakoztak: Szkladányi Károlyné 10 kor. N. N. 1 kor. Perselyből 18 kor. 72 fill. Hozzá adva az eddigi gyűjtés összegéhez: 1179 kor. 41 fill. a jelenlegi összeg tőke 1209 kor. 13 fillért tesz ki. *Schreiber* Aladár plebános.

— **Közvilágításunk.** Kedden gyújtották meg először az új erogén-lámpákat, a melyek igen szép zöldes világot terjesztettek maguk körül. Ugyanekkor meggyújtották a még meglevő petróleum-lámpákat is, valószínűleg összehasonlításként, a mely minden tekintetben az erogén javára üt. Szerdán már több lámpa égett, de csütörtökön egy kis kalamitás történt, a mennyiben 8 óra tájban az összes lámpák egyszerre kialudtak. A világítással egyáltalán meg van a közönség elégedve, és elismeréssel van a *Keller* cég iránt, a mely ma-holnap megkezdte az üzletekbe és házakba vezetett világító hálózat felszerelését is.

— **Öngyilkos tanító.** *Mészáros* Rezső ipolyszakállasi r. k. kántortanító, e hó 12-én reggel főbortból föbe lőtte magát és négy órai kínlás után belehalt. Szombaton temették el. Tették okául sok minden félét beszélnek, a melyből az érdektelen szemlélő olyan forma következtetést vonhat le, mintha ő *valakinek áldozata volna*, a ki szándékosan belehajszolta volna őt az öngyilkosságba. — Ez ügyben tudósítónk következőket írja: *Mészáros* Rezső ellen fegyelmi vizsgálat volt, mely elmozdítással végződött, noha királyi tanfelügyelőnk minden lehetőt megtett, hogy az ügy kedvezően dőljön el. Az ily szigorú ítéletre nem volt elkészülve senki, de úgy látszik, oly akarat érvényesült itt, a mely nem ismer akadályt és a vizsgáló bizottságnak oly kedvező talajt sikerült előteremtteni, hogy a főhatóság elmozdítani volt kénytelen, a melyhez a jól informált miniszter is hozzá járult. Akarjuk hinni, hogy az ügyet a szigorú igazság szerint intézték el, de a mende-mondák mást látszanak bizonyítani, a melyet megvilágítani a megindult vizsgálat lesz hivatva.

— **Postaügynökség Egegen.** A bpesti posta-és táviró igazgatóság *Egeg* községben posta ügynökséget állított fel, melynek vezetésével *Sipos* Ferenc ottani kántor tanítót bírtta meg.

— **Az „Iparos Kör” — Csepreghynek.** Mint már jeleztük, az ipolysági „Iparos Kör” nemes ambícióval vette tervbe, hogy vármegyénk halhatatlan szülőltte, *Csepreghy* Ferenc szalkai szülőházát emléktáblával jelöli meg. A dícséretes eszme Hontvármegye mulasztását van hivatva pótolni nagy fia iránt, azért kétségtelen, hogy megyénk egész társadalmá segíteni fogja a fiatal egyesületet nemes törekvésében. — E célból nyomban az új esztendő után előadják *Csepreghy* Ferenc gyönyörű népszínművét „*A piros bugvel-lárist*” a mely épp a napokban éri meg a huszonötödik évfordulóját, hogy a színre került. A darab választást csak szerencsésnek mondhatjuk, mert *Csepreghy* emlékéhez leginkább méltó ez a poétikus, Hontmegyében játszó népszínmű. A darabból a próbák folynak.

— **Egy pap bünei.** E cím alatt közöltünk lapunk múlt számában egy szenzációs letartóztatást, melynek szomorú hőse *Schulcz* Samu egyházmárai evangélikus lelkész. *Schulcz* Samu vál-

tómanipulációkkal és sikkasztással egyháza híveit, sőt egyházát is, ahogy a károsok számítgatják, mintegy 60—80 ezer korona összeg erejéig megkárosította. Bűnös manipulációja leginkább abban állott, hogy híveinek váltókölcsönöket közvetített egyes pénzintézetknél akként, hogy sokkal magasabb összegekre töltötte ki a váltókat, mint a mennyit az illető kölcsönvevő felvenni akart, s az így származó magasabb többletet elsikkasztotta. Alkoholista volt, és ezeket a manipulációit a kocsmák asztalainál főzte ki híveivel, kik vakon bíztak benne. Annnyira sülyedt utóbb, hogy az egyház urkelyhét, és egyházi diszruhát is valahol eladta. Az utóbbi hetekben úgy látszik nem bizott benne, hogy manipulációit továbbra is takargathassa, de meg látta, hogy minden pénzfórrást már kimerített, s további bűnös manipulációkra további tere nincsen, azért elhatározta, hogy Amerikába szökik. Szerzett is utlevelet és teológus fiával elment Hamburgig. Nem volt bátorsága neki menni az ismeretlen világnak, vagy lelkiismerete vette elő, de Hamburgból visszatért, és nyomban jelentkezett Szalay Károly az ipolysági kir. törvényszék vizsgálóbírójánál, ki jegyzőkönyvi vallomása után a kir. ügyészség indítványára letartóztatata és vizsgálati fogságba helyezte. A károsultak sorra jelentkeznek a vizsgálóbírónál. Mindenfelé kínos izgatottságot szült ennek a szerencsétlen embernek csuf bűne, melylyel szégyent hozott tisztas családjára, papi talárjára és egyházára.

A kurtavas és a kikötés. Ünneppnapjuk van ma katonáéknak. Az ünnepen megjelent szeliden mosolygó arcal Humanizmus is, mert az ő nevében és sürgető akaratára történt, hogy ma végleg lomtárba került két félelmetes katonai büntetőzköz: a guzs és a kurtavas. Mától kezdve kurtavassal vagy kikötéssel nem büntetik a katonákat, csak rendkívüli esetben: háboru alkalmával. Mindkét fenyítő eszköz régóta divatban volt az összes hadseregnél s nálunk a testi fenyítések közül ez a kettő maradt meg napjainkig. A kurtavas minden századnál két példányban volt meg, a kikötéshez csak a kaszárnyákban lévő fogházhelyiségekben volt külön oszlop, gyakorlatok alkalmával jó volt bármint egyenes faderék, vagy ajtó félfá. A fogházhelyiségében levő, kikötésre szolgáló oszlopok, mint használatból kiment régi eszközök tovább is ott maradnak, a kurtavasak azonban ma eltűntek a századirodákban, lekerültek a századraktárba, a a kiselejtezésre vró kopot ruhák, használhatatlanokká tett bakancsok mellé s várják a háborút, a melynek tartamára ismét alkalmazást nyernek.

— **Siketnémák felvétele.** A siketnémák körmöcbányai állami s. intézetnek igazgatósága értesítette a vármegye alispánját, hogy a vármegye területén lévő siketnéma gyermekek felvétele iránti kérvények nevezett igazgatósághoz terjesztendők fel.

— **Az Ipolyba fult** Gyerken folyó hó 16-án reggel 7-8 óra tájban a község alatt az Ipoly vizében a pereszlényi part mellett *Bolgár* István 70-éves embert meghalva találták; valószínű, hogy este mint rendszeres szokta a koresmában többlet ivott s haza nem talált s így belebukott az Ipoly vizébe, mely alig egy láb mélységű volt — s e közben *Kóhn* Márk dr. járásorvos véleménye szerint szívszélhűdés érte.

— **Rettenetes halál.** *Polyovka* Mihály alsó-zsemberi lakos egy üszöt vezetett kötélén fogva. Utközben pipára akart nyujtani s a kötél végén lévő hurkot a nyakába akasztotta. Az üsző megijedvén, meg-

ugrott s *Polyovkát* magával rántotta oly szerencsétlenül, hogy az nyakát törte és meghalt.

— **Hó.** Vasárnap e hó 15-én mutatkozott be egy rég várt téli vendég: a hó. Reggeltől estig esett és az alkonyi órákban valóságos hóvihar támadt, mely hetfőn rsggelre szép fehér lepellel borította be a hegyeket, a házak tet-jét. De az utána következő eső és enyhe idő csakhamar megolvasztotta, úgy hogy csak az emléke van már meg, a térdig érő sár.

— **A gyermekek** legjobb erősítő- és tápszeréül a Zoltán-féle csukomájolaj ajánlható, mert könnyen emészthető, tápereje nagy, rossz szaga, íze nincs, miért felnőttek, valamint gyermekek szívesen v szik be. Üvegenként 2 koronáért kapható a gyógyszerárakban.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a *Ferenc-József-keserűviz* valamennyi hasonló vizet tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva már kis adagban is tetemesen fölülmulja. Kérjünk határozottan *Ferenc-József-keserűvizet*.

— **„A Zenélő Magyarország”** zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent X évfolyam 22-ik füzeté a következő szép zeneműajdonságokat közli I. Lányi Ernő „Rákóczy tárogatós nótáját” II. Straus Egyveleg, a világhírű keringő király legszebb táncából összeállította *Huber* Sándor. A minden zenekedvelőnek kiváló fontosságú zenemű folyóirat. 2-szer mindenkor 12 oldal tartalmán a legkedveltebb s legújabb zeneműveket hozza úgy, hogy előfizetők az érde-esebb zenemű ajdonságokat, melyek az év leforgása alatt megjelennek, e füzetekben kapják. Előfizetési ára egész évre 24 füzetre 12 korona, felelve 12 füzetre 6 korona, negyedére 3 korona. Előfizethetni a most folyó IV. évfolyamra valamint az előző évfolyamokra is a „Zenélő Magyarország” (Klökner Ede) zeneműkereskedésében Budapest. VIII. József körut 22/24. Ugyanitt bármely más nyomtatásban megjelent zenemű a legolcsóbban kapható.

Apró szenzációk.

Dal az erogénről.

*Jártál-e kint a héten egyik este?
Anától annyit féltünk: te meg én,
pazar fénygel terjesztve széd sugárít,
— sose hittük rón, — ez az erogén.*

*Az utca fényes, mintha új nap lenne,
mindenki örül: be nagy haladás!
Csak mi zokoghatunk egymásnak keblén,
bennünket szíven ért e nagy csapás.*

*Hogy is volt? — Először sőhajtea jártunk,
oly jöteön fedett el a homály;
valamit láttál, nagyon megijedtél,
félve rebegted: várj, édes, megállj! . . .*

*Hozzám simultál, úgy vert kicsi szíved!
Védőn öltél át hűséges karom; —
Ezentul . . . minden este megijedtél,
hogy valóban? — hinni nem akarom.*

*És egy estén — lámpa, csillag nem égett,
— ah mint izzott akkor bennünk a vér, —
a selymes hajad, bársonyos kis arcod
véletlenül az én arcomhoz ér . . .*

*Igy született szerelmünk első csókja,
és követte azt számlálhatlan más; —
így nem vádolhat minket azzal senki,
hogy ellenségül vagyunk: haladás!*

*De siratom az édes szép estétet,
a mikor lámpa nem zavart soha.
Ah, rossz idő jár a szerelmesekre,
Ugy-e, édes, a sors oly mostoha!*

*Minden árok, mit a csöveknek ástak,
minden lámpa szívünknek tördőfés,
nem volt szerelm, mint ily kinnál öltök,
nincs talán több ily hosszú szenvedés.*

*A mikor csödbe került a fény-gyáros
lelkem élesztette már új remény,
tán hiába a gyár, a csövek, lámpák,
tán mégsem fog égni az erogén . . .*

*Te tudod, hogy biz az hű remény volt,
az édes estéknek vége van, vége . . .
hacsak nem találunk olyan időt,
mikor ölnék, az erogén nem égne.*

Én mást se teszek, egyre az a gondom,
 hogy lehetne nálunk kezebb fény,
 te is törd frufrus kis fejedet rajta,
 hogy játszatnák ki mi az erogént.

Ah! mennyi sóhaj száll hozzád e fénybe,
 Ah! mennyi vágy kél hozzád hasztalan.
 S míg a közönség az új fényt dicséri,
 a mi két szívünk oly boldogtalan! . .

Pukk.

Egykor és most.

Csütörtökön este 8 órakor az erogén világítás az egész városban kialudt.

1. erogén lámpa: Nézd, te, az a méceses hogy erőlködik!

2. erogén lámpa: Szegény.

1. e. l. Ha elgondolom, hogy eddig ilyen világ volt itt, mosolyognom kell.

2. e. l. Ne nevéss, úgy látszik, hogy itt nem igen kellett nagyobb fény.

Petróleum-lámpa (magában dörmög): Ni, milyen büszkék, milyen puccosak!

1. e. l. Mondasz valamit, nem látni senkit az utcán.

2. e. l. Jól is teszük. Nézd, mire esik a fényünk. Viz, lucok, sár . . .

Petróleum lámpa: Megálljatok, lesz az még rosszabul is . . .

1. e. l. Ha elgondolom, másutt mit minden láthatunk. Szép asszonyokat, elegáns urakat, felfogott szoknyákat és egyebeket . .

2. e. l. Én nem világítok! . .

1. e. l. Igazad van. Ne világítsunk! (Elaluszni.)

Petróleum lámpa (kárörülve): Lám, a cifrák! ezt mi nem tudtuk megcsinálni. (Szomoruan): De hiszen ez összetartásban nagy erejük van, övék a jövő. (Busan kialszik ő is. Pokoli sötétség. Az Ur elszunnyadt trónszőlyéjében, ezért csak egy jó óra mulva hangzik fel ismét az ige: — Legyen világosság!)

A szerkesztő levelezései.

— U Jenőné, Verőce. Mint látja, a kedves tárcát soron kívül felhasználtuk. Szíves ajánlatát örömmel fogadjuk. A lapot megindítottuk.

— Szabolcs?!

— D. Nella. A vers, kedves kisasszony, hogy így fejezzük ki magunkat, rossz. Versnél nem elég a — jó szándék.

— Egy emlék. Kedves gondolat, de rosszul van megverselve, meg azután el is van nyújtva.

— Szerelm. Semmi új sincs benne, ez pedig elengedhetlen.

Ipolysági piaci árak.

Buza mm.	kor. 13.80—14.00
Rozs	10.50—12.00
Árpa	11.80—12.00
Zab	10.00—10.60
Kukorica	10.20—10.40
Bab	14.10—15.50

Hirdetéseket
 jutányos árban elvállal
 a kiadóhivatal

Tíz évi jótállás.

BARNA J.

fogászati műterme

BUDAPESTEN,

Kerepesi-ut 26. szám, II. emelet.

Tisztelettel tudatom a t. közönséggel, hogy budapesti műtermemben, ha előzőleg 2 nappal levelezőlapon bejelentik jövetelüket, úgy bármilyen fogászati műveleteket a **vidékiek részére 12 óra alatt** elkészítek.

Minden évben, úgy mint ezuttal, is egyszer-kétszer Ipolyságra jövök 14 napi fogászati gyakorlatra.

Kiváló tisztelettel

BARNA J.

fogspecialista,
 a szájpádás nélküli fogak és fogsorok egyedüli készítője.

Mérsékelt díjazás.

AZ ANGOLKIRÁLY 192 IV. KÁROLY 16 KÖRÚT

Legnagyobb férfi-, fiú- és gyermekruha áruház

külön mértékosztály

Téli kabát 12.- frttól feljebb.
 őröny 14.- " "
 Szőrmekabát 14.- " "

KLEIN és SCHWARZ férfiszabók

SCHICHT-SZAPPAN

„szarvas” vagy „kules” jeggyel.

Legjobb, legkiadósabb és azért a legolcsóbb szappan.

Minden ártalmas pótszertől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál tessék nagyon vigyázni, hogy minden darab szappanon a „SCHICHT” név és a fenti védjegyek valamelyike rajta legyen.

5962. 5964. tk. 1903. szám.

Hirdetmény.

Kóspallag, Mária-Nosztra és Tésa községek telekkönyve birtokszabályozás és következtében átalakítottak, és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. c. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telek-jegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tételik közzé:

1. hogy mindazok, kik a 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján ide értve e §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7 §-a és 1891. XVI. t. c. 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t. c. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1904. évi május 21.** napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy akik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis **1904. évi május 21.** napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellenmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1902. XXIX. törvény-cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 25. i §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1904. év május 21-ik** napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítás-kor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket csak a törvény erndes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredeteket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

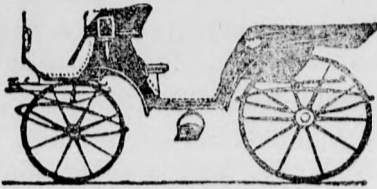
Kir. járásbíró-ság mint tkvi hatóság.
 V.-Mikolán, 1903. évi október 9-én.

Jablánczy
 kir. tszki albiró.

Szauter Kálmán

kocsigyártó és fényező
Ipolság, Kossuth-utca.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy miután Sztancsik István kocsigyártó Ipolságról eltávozott, 13 éve fenálló és jó hírnek örvendő

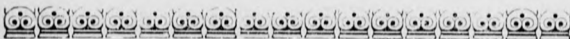

kocsigyártó-műhelyemet

tetemesen megnagyítottam, hogy a fokozódó igényeknek és megrendelőim nagy számának, úgy mint eddig, ezenül is mindenben eleget tehessek.

Nagyon kérem t. megrendelőim további szíves pártolását, de különösen azon t. urakat, akik eddig nem szerencsésültek megrendeléseikkel, kegyeskedjenek ezt nálam kísérletképpen megtenni és én remélem, hogy sikerülni fog őket munkámmal mindenben kielégíteni.

Kiváló tisztelettel
Szauter Kálmán.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld és homoktalajon

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha meg is hoz, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el e eddig. Hol lúgnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskotály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s minden oly ház, melynek fala mellett a legcélszerűbb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekesebb dísz, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Cím:

Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

6126. 1903. tkvi sz.

Póthirdetmény.

Az ipolsági kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Siegmund Tauber & Söhne végrehajtónak Herlinger Lipót végrehajtást szenvedő elleni 339 kor. 30 fillér s jár. iránti végrehajtási ügyében 4894, 1903. sz. a. kibocsájtott árverési hirdetményben az egyházmaróthi 99 sztjkvben I. 1—14. sorsz. a. f. urbéri telekből B. 2. alatt Herlinger Lipót nevében álló 1747 kor. becsértékű részre, s továbbá az apátmaróthi 158. sztjkvben I. sorsz. 330. hrsz. a. foglalt Szlavki dülőben levő rétből B. 6. sorsz. alatt Herlinger Lipót nevében álló 210 kor. becsértékű részre Egyházmarótra 1903. december 31. d. e. 9 órájára, Apátmarótra 1903. december 31. d. e. 11 órájára kitűzött árverés az 1881.

évi LX. t.-e. 167. §-a alapján a Selmeci takarékpénztár végrehajtató érdekében is 3303 kor. tőke követelése s járuléki kielégítése végett megtartatni fog. Kir. törvényszék tkvi hivatala.

Kelt Ipolság, 1903. november 29.

Oravetz Béla
kir. törvénysz. bíró

Tudatom a tisztelt közönséggel, hogy gazdaságomban a káptalani udvarban

tejgazdaságot

rendeztem be,

hol naponta *kapható* friss édes, tejes és lefőzött tej, iró, tejfel és legfinomabb minőségű teavaj.

Kiváló tisztelettel

Popper Mór.

A tisztelt gazdaközönség szíves figyelmébe!

A esehországi Thomas-phosphatművek
Hontmegyei képviselőit

DUKES és **HERCZOG** cégre **Galgócon**

ruházták át, mely cég a tisztelt gazdáknak kívánságára készséggel szolgál előnyárajánlattal.

Ugyanott a legolcsóbban beszerezhető:

Mütrágyák:	Takarmánycikkek:	Különféle:
Thomasphosphat,	Finom és durva buzakorpa,	Fiumei gépolajok,
Trágyagyeps,	Rozskorpa, Olajpogácsa,	Carbolineum,
Chilialétrom,	Cocospogácsa,	Tovotte-kenőcs,
Száritott	Szárazmoslék,	Kocsikenőcs,
marhatrágya,	Száritott répaszelet,	Cement,
Kainit,	Malátacsira,	Zsákok, és ponyvák
Kálisó,	Melasse,	stb.
	Melasszirozott répaszelet,	
	Kendermag kivonat	

Hirdetmény!

Közhírré teszem, hogy kiskoru ifju Sembery István ur bácsfalui, darázsii, kőkeszli, terbegeci, gyürkii, siraki, dalmadi és bodonyi ingatlanai 1904. évi október hó 15-ig terjedő időre Hontvármegye árvaszékének közbenjötté mellett a helyszínen

1903. november 24-én és következő napjain

nyilvános árverésen haszonbérbe fognak adatni. Bővebbet nálam és az árvaszéknel lehet megtudni.

Dedinszky Kálmán

mint kiskoru ifj. Sembery István gyámja.

Kiállítás „Feuerschütz”
BERLIN 1901.
Arany érem
legmagasabb díj.

Páris 1900. **Eredeti** Grand Prix

SINGER VARRÓGÉPEK

családi használatra

és a legkülönbözőbb használati célokra.

Díjtalan oktatás a divatos műhimzés összes műszakaiból.

Elektromos varrógéphajtással.

SINGER CO. varrógép részvény-társaság

LÉVA, Kazinczy-utca 2. szám. (Bakó-féle ház.)

Fióközletek a monarchia minden nagyobb városaiban.

Kiállítás „Feuerschütz”
BERLIN 1901.
Arany érem
legmagasabb díj.